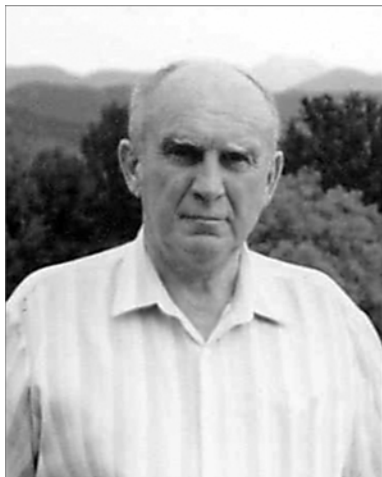

МАРКІЯН ВАСИЛЬОВИЧ БЕК

Народився 24 серпня 1937 р. в смт. Немирів, Яворівського району, Львівської області.

У 1955р. закінчив Немирівську середню школу.

У 1955 – 1959 рр. служив в совітській армії в м. Більськ, Алтайського краю.

У 1959 вступив у Львівський політехнічний інститут на хімічний факультет.

Паралельно з навчанням працював робітником по змінах на львівському керамічному заводі.

У 1964 р. закінчив інститут і продовжував працювати на львівському керамічному заводі начальником зміни, а потім заступником начальника цеху.

Через три роки по закінченні інституту вступає в аспірантуру на кафедру силікатів і по закінченні аспірантури залишається працю-

вати на кафедрі.

У 1977 р. захищає дисертацію в Київському політехнічному інституті.

До грудня 1993 р. працював на кафедрі силікатів на посаді доцента. За цей період під його керівництвом 6 аспірантів захистило кандидатські дисертації. Протягом цього часу були впроваджені нові керамічні маси в виробництво на Львівському, Мукачівському, Харківському керамічних заводах.

З грудня 1993 р. по сьогодні працює головою правління ЗАТ “Львівський керамічний завод”.

ВІКТОР ГРИГОРОВИЧ КВАША

Народився 22 жовтня 1937 року у м. Вінниця.

Доктор технічних наук, професор, дійсний член Академії будівництва України, відомий вчений, педагог, громадський діяч, зробив вагомий науковий внесок в галузі будівництва. Характер професійної діяльності – науково-дослідна і педагогічна робота на посаді завідувача кафедри мостів та будівельної механіки Національного університету “Львівська політехніка”, а також підготовка наукових кадрів.

У 1959 р. закінчив Львівський політехнічний інститут, інженерно-будівельний факультет, кваліфікація – інженер шляхів сполучення за спеціальністю “Автомобільні шляхи”.

Після закінчення інституту – робота в Державному проектному інституті “Білдіпродор” (м. Мінськ) на посаді інженера, старшого інженера, замісника і начальника вишукувальної партії, навчання в аспірантурі (1961–1964рр.) при кафедрі будівельних конструкцій Львівської політехніки. З 1964 р. – асистент кафедри будівельних конструкцій, а після захисту в Одеському інженерно-будівельному інституті кандидатської дисертації в 1968 р. – ст. викладач і з 1971 р. доцент цієї кафедри (1971–2003 рр.). У 2000 р. закінчив, а в 2002 р. захистив докторську дисертацію в Київському Національному університеті будівництва і архітектури за спеціальністю 05.23.01 – будівельні конструкції, будівлі та споруди на тему: “Ефективні системи розширення і підсилення залізобетонних балкових прольотних будов автодорожніх мостів”. З 2003 р. був обраний за конкурсом на посаду професора кафедри будівельних конструкцій та мостів в Національному університеті “Львівська політехніка”. У 2005 р. під час реорганізації структури університету був